

Beste Tarotliefhebber,

U ontvangt deze maandelijkse nieuwsbrief omdat u met mij via Ridderspoor – Praktijk voor Tarot - in contact bent geweest. Sinds maart 2009 is dit de twaalfde nieuwsbrief. Iedere aflevering schrijf ik over één of meer van de tachtig Tarotkaarten.

Wanneer u geen prijs stelt op nieuwsbrieven van Ridderspoor, laat u dit weten in een kort reply met vermelding van uw e-mailadres waarop u de mailings ontvangt.

Deze keer schrijf ik aan de hand van het grote arcanum De Kluizenaar over

‘een reis naar binnen’

De mens beweegt zich op het esoterische (innerlijke) pad van zelfverwezenlijking, voorgesteld als een oude man die in het donker door de woestijn trekt. Hij schrijdt voort om nóg meer te Zijn wie hij is, om zijn Zelfkennis te vergroten. De olielamp symboliseert zijn levenservaring waarmee hij zijn pad ‘verlicht’.

In de olielamp licht de Davidster op. De Davidster is een zespuntige ster gevormd door twee gelijkzijdige driehoeken die over elkaar heen liggen. De driehoek met de punt naar boven symboliseert het mannelijke, de driehoek met de punt naar beneden het vrouwelijke. De vereniging die een eenheid vormt 'licht' op. In het midden van de Davidster bevindt zich een witte punt, dat liefde en meditatie aangeeft.

De staf die De Kluizenaar in zijn linker hand houdt, is een levend bloeiende staf. Deze staf staat voor potentie en vruchtbaarheid en is gemaakt van hazelaarhout van de toverhazelaar. Wichelroeden, waar men waterbronnen, ertslagen en aardstralen in de aarde mee opspoort, worden van dit hout gemaakt. De roede is een wig. Wanneer de bron gevonden is, slaat de roede uit.

Het grote arcanum De Kluizenaar heeft in de orde van de Tarot het getal acht. Acht slaat op 'achting', op aandacht geven. Het betekent 'waakt' en 'wees oplettend', en verwijst naar de specifieke status van wakkerheid behorend bij het grote arcanum De Kluizenaar. Het cijfer acht een kwartslag gedraaid vormt de lemniscaat: het oneindigheidsteken waarmee het evenwicht tussen het geestelijke/spirituele en het stoffelijke wordt aangeduid.

.....

Deze winter duurt lang. Ik hoor van de mensen om me heen dat ze moe zijn van de kou en toe zijn aan de lente en aan warmte. De lange winter houdt ons alsmaar binnen.

Toevalligerwijs gaat deze winter voor mij gepaard met veel meditatie. Ten eerste omdat ik een [meditatiecursus](http://www.winterfeastforthesoul.com) volg en ten tweede omdat ik mij aansloot bij een wereldwijd gehouden, veertig dagen durende groepsmeditatie: www.winterfeastforthesoul.com bij Yogacentrum Corazon.

Om 07.10 uur is er iedere morgen de mogelijkheid 20 minuten met elkaar te mediteren. 23 februari is de laatste dag. Deze veertigdaagse voelt als een reis, als een avontuur en ook als een feest. Wanneer het nog aardedonker is buiten, stieft iedereen op kousenvoeten de meditatieruimte binnen en neemt zijn plek in op bankje of kussen. Al mediterende horen we de stad tot leven komen: het geluid van het verkeer zwelt aan, gestommel in de woning boven ons neemt toe en buiten wordt het langzaam licht.

Wat kom ik allemaal tegen tijdens deze reis? Slaap, moeheid, jeuk, spierspanning, irritatie, emoties, gedachten. En ook de mogelijkheid om op mijn gedachten in te gaan, of om ze voorbij te laten varen. Ik voel waar mijn emoties zich settelen in mijn lichaam. En dat ik, door die plekken aandacht te geven, mijn oordeel over die gevoelens los kan laten. En dat ik mij soms zodanig op de bewegingen van mijn 'mind' en ademhaling concentreer, dat ik mijn lichaam niet meer voel.

Mediteren gaat om 'wakker zijn', ook al zit ik mijn ogen dicht en wil mijn lichaam zich automatisch overgeven aan de slaap. 'Wakker zijn' betekent helder waarnemen of 'helder zien'. Om dat wat in mij en om mij heen gebeurt waar te nemen zonder er een oordeel aan te verbinden.

En dan, plotseling, zonder dat ik er op voorbereid was, of wist wat ik kon verwachten, gebeurde er zomaar waar iedereen in mooie bewoordingen en in poëzie alsmaar over schrijft: achter die hele dikke laag van gedachten, identificaties, plannenmakerij, oordelen, emoties, etc. ging er een klein 'lichtje' schijnen. Het was heel ver weg, maar als ik heel stil bleef, kon ik het goed zien. Een lichtje waarvan ik meteen wist: dat is mijn unieke licht. En dat is er al heel lang en wacht al heel lang en heel geduldig totdat ik zover ben.....

Hier wilde ik natuurlijk meer van. De volgende keer dat ik ging mediteren wilde ik dat innerlijke licht weer ervaren. Maar het kwam niet. Wat bleek: het ervaren van dit innerlijke licht laat zich niet besturen door mijn wilsbesluit hiertoe.

Mediteren is wat ik ooit las: het innerlijke wateroppervlak, dat vol in beroering is door gedachten en emoties, glad maken als een spiegel, zodat de maan erin kan weerspiegelen.

Deze reis, is een reis naar binnen. Zoals De Kluizenaar met zijn lampje in de woestijn.

Met hartelijke groet,

Els Maasson